

KRP 001/174/12

Pan Senator
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Senatorze!

Uprzejmie informuję, że Krajowa Rada Prokuratury na posiedzeniu w dniu 23 lutego 2012 r. opiniując projekt ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu sformułowała następujące uwagi:

1. wydaje się, że z uwagi na cele nowelizacji określone w uzasadnieniu projektu, zasadne byłoby umieszczenie w art. 1 ustawy o zmianie ustawy takiego brzmienia art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o ABW i AW, aby znalazł się w niej również art. 224 kk. Działania o charakterze terrorystycznym mogą, a często są podejmowane w celu wywarcia wpływu na działalność urzędową organu administracji rządowej lub innego organu państwowego. Nie trudno wyobrazić sobie takie działanie terrorystyczne, które wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 224 kk,
2. umieszczenie w proponowanym nowym brzmieniu art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o ABW i AW art. 165 a jest niewłaściwe pod względem redakcyjnym; projektowane brzmienie art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o ABW i AW wskazuje, że organ ten ma rozpoznawać, zapobiegać

i wykrywać przestępstwa o charakterze terrorystycznym wymienione w tym podpunkcie. Tymczasem art. 165a określa typ przestępstwa, które samo przez się jest przestępstwem o charakterze terrorystycznym z uwagi na swoją treść. Jako argument podnieść można okoliczność, że jego przedmiotem ochrony jest bezpieczeństwo od przestępstw o charakterze terrorystycznym (komentarz do Kodeksu karnego pod red. Marka Mozgawy). Dlatego też art. 165a należałoby umieścić w odrębnej jednostce redakcyjnej pkt 2 ust. 1 art. 5 ustawy o ABW i AW; tej samej natury uwagi odnoszą się do umieszczenia w projektowanym art. 5 ust. 1 pkt 2 lit b ustawy o ABW i AW – art. 258 § 2 i 4 kk,

3. w projektowanym art. 5 ust. 1 pkt 2 lit d ustawy o ABW i AW odnośnie wskazanego tam przestępstwa z art. 126a logiczne i zasadne byłoby wskazanie, że jego stosowanie dotyczyłoby publicznego nawoływania do popełnienia czynów określonych jedynie w art. 118, 118a, 119 § 1 i 120 kk, gdyż jedynie co do tych czynów nowelizacja wskazuje na kompetencje ABW do ich rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania. W przeciwnym wypadku ABW przyznano by kompetencje odnośnie przestępstwa publicznego nawoływania do popełnienia czynów zabronionych, określonych w art. 121 – 125 kk, co do ścigania których kompetencji już nie przyznaje; podobne uwagi dotyczą umieszczenia w tym przepisie art. 126b kk bez bliższego wskazania, że kompetencja ABW dotyczyłaby tego przestępstwa jedynie w odniesieniu do czynów opisanych w art. 118, 118a, 119 § 1, 120 i 126a kk,
4. z uwagi na brzmienie projektowanego przepisu lit. e pkt. 2 ust. 1 art. 5 ustawy o ABW i AW, za niewłaściwe należy uznać umieszczenie w nim art. 271 § 1 i 3 kk, albowiem przestępstwem tym nie można dopuścić się wyrządzenia szkody majątkowej, jak również narazić na „straty”

- w mieniu. Sformułowanie „narazić na straty w mieniu” nie jest sformułowaniem kodeksowym. Początkową część tego przepisu można zredagować w następujący sposób: „godzących w podstawy ekonomiczne państwa poprzez wyrządzenie szkody majątkowej w mieniu Skarbu Państwa, co najmniej w wysokości wskazanej w art. 115 § 6 kk lub poprzez usiłowanie wyrządzenia takiej szkody albo narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnych w wysokości wskazanej w art. 53 § kks, a określonych w”. „Takie same uwagi dotyczą wymienionych w tym projektowanym przepisie przestępstw z art. 299, 310, 311, 312, 314, 315, do których znamion nie należy wyrządzenie szkody w mieniu. Nadto w projektowanym art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e ustawy o ABW i AW w sposób niewłaściwy wskazano kompetencje ABW do wszystkich typów nadużycia zaufania w obrocie gospodarczym – poprzez przytoczenie art. 296 kk, z uwagi na określenie, że przestępstwa mogą dotyczyć wyrządzenia bądź usiłowania wyrządzenia szkody majątkowej w wielkich rozmiarach. Przestępstwo z art. 296 § 1 kk dotyczy tylko szkody majątkowej w znacznych rozmiarach. Podobnie przestępstwo, o którym mowa w art. 296a § 1 kk.
5. Z uwagi na depenalizację art. 585 ksh z dniem 13 lipca 2011r. umieszczenie tego przepisu w projektowanym art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e ustawy o ABW i AW jest niezasadne,
  6. Z uwagi na depenalizację art. 58 i 59 kks z dniem 1 stycznia 2007r., art. 74 kks z dniem 1 marca 2009r. treść w projektowanym art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e ustawy o ABW i AW powinna pomijać te przepisy.
  7. Z uwagi na depenalizację, z dniem 13 lipca 2011r., art. 224 i 224a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej

umieszczenie tego przepisu w projektowanym art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e ustawy o ABW i AW jest niezasadne,

8. przestępstwa wskazane w projektowanym art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e ustawy o ABW i AW określone w

- art. 178 – 183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

- art. 100 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzenia instrumentów finansowych do.,

- art. 287 i 288 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych,

nie zawierają w swoich znamionach „ wyrządzenia szkody” , a w art.:

- 35 i 36 w zw. z art. 37 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu zawierają jedynie znamię szkody „znaczej”, a nie szkody w rozumieniu art. 115 § 7 kk w zw. z art. 115 § 6 kk.

z powołaniem
Mariusz Chudzik

